

hvilkas ändamålsenliga verksamhet sålunda blifvit erkänd, och torde det få öfverlemnas åt vederbörande skolstyrelses ompröfvande att fördela erhållet understöd.

Stockholm den 26 januari 1893.

Nils Olsson
från Södermanlands län.

N:o 68.

Af herr **N. Persson** i Vadensjö, *angående användningen af riksbankens vinst för år 1892.*

Det har, som vi ju veta, under senaste tiden varit praxis att af riksbankens vinst öfverlemnna hälften till statsverket och bibehålla den andra hälften för bankens egna ändamål; dock har, som vi äfven veta, vid ett par tillfällen banken fått bebålla hela sin vinst. Följden har också blifvit den, att riksbankens fonder vuxit derhän, att från den sidan sedt föga fattas för att riksbanken bör kunna öfvertaga hela sedelutgifningen i riket och en centralbanks dermed följande funktioner. 1889 års bankkomité anser femtio millioner kronor som en tillräcklig grundfond för riksbanken, dock under förutsättning af en reservfond, som bör utgöra minst tjugufem procent af grundfonden. Herr statsrådet och chefen för finansdepartementet säger i sitt förslag till finansplan sistlidne urtima riksdag, att en mindre procent af riksbankens vinst torde vara tillräcklig för bankens egen räkning och att större delen således borde kunna tagas i anspråk för statsverket.

Jag tror för min del detsamma, när nemligen vårt bankväsende blifvit ordnad på det sätt, att riksbanken blefve en verklig

central bank med ensam sedelutgifningsrätt, och ett praktiskt ordnadt samarbete mellan riksbanken och de enskilda bankerna komme till stånd. Då skulle helt säkert, i likhet med hvad äfven af 1889 års komité föreslagits, tio procent af bankens vinstandel vara mer än nog att hålla bankens fonder i nivå med bankens utveckling i öfrigt. Visserligen kräfvär urtimans utomordentliga beslut, hvars konsekvens vi nu få bära, äfven utomordentliga ekonomiska åtgärder; men bättre vore dock enligt min åsigt, att genom omorganisation af vårt bankväsende snarast möjligt göra riksbanken till en inkomstkälla, som i mera väsentlig mån kunde fylla de ökade statsbehofven. Jag anser därför, att riksbanken fortfarande bör få behålla hälften af sin vinst, och vågar jag således vördsamt föreslå,

att Riksdagen beslutar, att af riksbankens vinst för år 1892 ena hälften eller i rundt tal 1,400,000 kronor öfverlemnas till statsverket och den andra hälften bibehålles för bankens eget behof.

Stockholm den 26 januari 1893.

Nils Persson.

N:o 69.

Af herr **N. Persson** i Vadensjö, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om utredning i syfte af flott-etablissemangens i Stockholm och Karlskrona sammanläggning.*

Enligt officiella handlingar utgöres Sveriges verkliga effektiva flytande örlogsmateriel af tre sjögående pansarbåtar af »Sveas cert», af hvilka dock en ännu ofärdig, och 12 à 13 smärre minbåtar, hvar till på sin höjd kunna såsom åtminstone under vissa förhållan-